

[Wilhjelm]

skyld er der også et misforhold mellem beløbet til Det kgl. Teater og støtten til så mange andre kulturelle udfoldelser, f. eks. musiklivet, spillefilmsproduktionen, for slet ikke at tale om kortfilmsproduktionen.

Holder vi os til teatret, kan jeg henvise til den mere udførlige redegørelse for VS' synspunkter, som kom frem ved behandlingen af teaterloven i 1976 og ved den forespørgselsdebat om Det kgl. Teater, som fandt sted den 25. november samme år, hvor vores ordfører var fru Litten Hansen. Her gjorde vi os i øvrigt til talsmænd for det synspunkt, at Det kgl. Teaters helt specielle stilling burde ændres, så at Det kgl. Teater kom ind under teaterloven, i sin egen paragraf naturligvis; men på alle de områder, hvor der ikke er grund til en speciel stilling, kunne det med stor rimelighed komme ind under teaterloven, et synspunkt, som blev modtaget ret positivt af den daværende kulturminister, Niels Matthiasen.

Ud over en meget omfattende økonomisk beslutning lægger ministerens forslag op til, at der tages stilling til spørgsmålet om opdeling og adskillelse af Det kgl. Teater i en opera- og balletscene og et skuespilhus. Vi kan give vores principielle tilslutning til denne opdeling og denne adskillelse. Vi har ikke i de mange års debat, der har været om det problem, mødt noget overbevisende argument imod en sådan opdeling, og vi tror faktisk, at den er en af forudsætningerne for at smidiggøre strukturen og komme den overflødige del af et ledelsesdemokrati til livs.

Når vi siger, at vi foretrækker en ganske anderledes fordeling af den samlede kulturstøttepulje, er det måske på sin plads at antyde muligheder for at løse landsscenens problem uden et projekt til en halv milliard kroner eller mere, inklusive et nyt skuespilhus.

Jeg vil godt pege på muligheden for at inddrage Det ny Teater i en løsning, eventuelt som et sådant landsteaters opera- og balletscene. Det ny Teater har størrelsen, det har faciliteterne, det har meget stor lagerplads, det har sale, det har øverum, det har efter de sagkyndige en velegnet akustik, det har tidligere også haft en balletskole, det har der altså været plads til, og det er i lange tider ikke benyttet til det, det faktisk kan yde og rumme. Det er i lange tider ikke benyttet til stort andet, end hvad der kunne være opført i Brøndsalen i Frederiksberg Have. Sam-

tidig er det en bygning i forfald, og det betyder, at man inden for få år stiler imod enten en nedlæggelse af denne gamle teaterbygning – der har jo allerede været raslet med trusler om, at det skulle gøres til et Irma supermarked – eller en ombygning og en opretning for et stort beløb, mere end de adskillige hundrede millioner kroner, som til den tid er brugt på den tofasede landssceneløsning, ministerens forslag lægger op til.

Det forekommer mig, at det er så meget mere oplagt at inddrage Det ny Teater i vurderingen af løsningsmulighederne, som Preben Lassen i et interview i det seneste nummer af Teater-, Film- og TV-fagbladet kraftigt antyder, at der skal nedlægges et eller flere teatre inden for den storkøbenhavnske landsdelsscene.

Vi mener, at undersøgelse af en sådan løsningsmulighed nødvendigvis må ske inden den ombygning af Gamle Scene, som ministerens § 1 her lægger op til, fordi det jo bliver afgørende for, om det skal være opera- og balletscene, eller om det skal være skuespilhus. Det er klart, at VS' holdning under det fortsatte arbejde med dette lovforslag vil afhænge betydeligt af, om man får undersøgt sådanne alternative muligheder.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, jeg synes, at dette øjeblik må fejres. Det er en af de sjældne lejligheder, hvor der er betydelig overensstemmelse mellem VS og CD. Jeg tror, at det vil interessere kulturministeren, i hvert fald hr. Wilhjelm og en del andre, at jeg tillader mig at læse op fra Folketingstidende, 8. februar 1979, sp. 6174, hvor jeg som ordfører for CD sagde:

»Vi tænker os altså for en periode at flytte skuespillet bort fra Kgs. Nytorv. Om perioden skal være 2, 3, 4 eller 5 år, kan alle mulige forhold afgøre, bare man kommer i gang. Der behøver ikke engang træffes endelig beslutning om, hvor længe det skal være. Vi vil flytte skuespillet uden at bygge endnu en ny teaterbygning til eksempelvis allerbedst Det ny Teater på Vesterbro. Dette teater har i adskillige år været i både kunstneriske og økonomiske vanskeligheder og er blevet reddet af, at vi skaffede den storkøbenhavnske landsdelssceneordning, men jeg tror, at Det ny Teater vil være et egnet rum, også place-